



Subiect la examenul de admitere (varianta 2)
– sesiunea iulie 2015 –

Citiți textul de mai jos, în care autorul se referă la vorbirea din spațiul public:

Am început să mă gândesc și am încercat să identific, din experiența mea de telespectator și fără pretenții de sistematizare, câteva caracteristici ale acestei vorbiri publice. Iată ce a rezultat:

– Cam multe *agramatisme*, dar să trecem peste asta...

– *Sărăcirea vocabularului*. Explicabil, să spunem. Este adevărat că dacă știi ce ai de spus poți să o spui și în cuvinte mai puține și mai simple, iar acest lucru este necesar în comunicarea de masă. Problema apare însă când crezi că poți să o spui cam oricum și apar derapajele lingvistice, atunci când, pretinzând că vorbești pe înțelesul tuturor, folosești o mână de cuvinte pentru a acoperi tot felul de înțelesuri, astfel încât nimeni nu mai înțelege nimic – sau înțelege că e cam tot aia... Simplificarea vocabularului este o artă, care vine odată cu stăpânirea perfectă a limbii și care ajută comunicarea; sărăcirea vocabularului este o bâlbâială de semidoct, care nu-i folosește decât semidoctului.

– *Vorbirea frenetic-egocentrică*. Tendința dominantă a vorbitorilor publici este să vorbească răspicat și apodictic despre sine, punând în scenă mai mult propria persoană, ca stăpân al Ideii, decât ideile care s-ar putea să fie și ale altora. Vorbitorul nu rămâne, modest, în spatele discursului, ci se pune în față, ca autor al vorbirii. În această reprezentare de sine, Celălalt nu este un subiect al comunicării: puțini au răbdare să asculte și chiar mai puțini să răspundă la ceea ce aud. Comunicarea devine astfel în mare măsură unidirecțională, de la un emițător dominant și agresiv la un receptor dominat și pasiv...

– *Fuga de idei*. Când mai mulți vorbitori publici se întrunesc pentru a discuta totuși împreună, „conversația” se dizolvă de cele mai multe ori în frânturi de vorbiri paralele. Nu știu de ce, dar de la realizator la invitați, parcă nimeni nu are răbdare să zăbovească pe o anumită idee și să o aprofundeze („pe înțelesul tuturor”, absolut de acord!) și mai nimeni nu este tentat să preia ideea partenerului, să o dezvolte în felul său... Ba chiar multe idei care apar totuși într-o astfel de discuție sunt repede abandonate de către moderator, ca nu cumva să plictisească publicul și să scadă ratingul.

(Vintilă Mihăilescu, *Comunicarea sunt Eu*, fragmente adaptate)

I. Alegeți continuarea cea mai potrivită (a, b sau c) pentru afirmațiile 1-2 de mai jos:

1. Autorul textului consideră că mulți vorbitori publici:

- (a) sunt mai interesați să vorbească ei decât să-i asculte pe alții;
- (b) vorbesc prea tare și sunt prea agitați;
- (c) sunt excesiv de modești și prea pasivi.

2. Autorul textului afirmă că ideile:

- (a) lipsesc cu totul din dezbaterile publice;
- (b) sunt preluate cu mare ușurință de vorbitori, care le transmit unii altora;
- (c) sunt de multe ori tratate superficial de vorbitori și neglijate de moderatori.

(1 punct)



Subiect la examenul de admitere (varianta 2)
– sesiunea iulie 2015 –

BAREM

I. Pentru fiecare răspuns (care reprezintă *continuarea cea mai potrivită*) se acordă câte 0,50 de puncte.
(0,50 x 2 = 1 punct)
Răspunsuri: 1a, 2c.

II. Se acordă câte 0,25 puncte pentru câte un sinonim corect pentru fiecare dintre cuvintele listei. Nu se iau în considerare mai multe sinonime pentru un cuvânt. Nu se scad puncte pentru adăugarea unor cuvinte care sunt sinonime imperfecte sau nu sunt sinonime. **(0,25 x 4 = 1 punct)**

a pretinde – *a susține* (sau *a afirma*)
stăpânire – *cunoaștere* (sau *posesie, dominare*)
a profunda – *a adânci*
a abandona – *a părăsi*

III. Se acordă **1 punct** pentru răspunsurile care indică sensul pozitiv atribuit de autor *simplificării vocabularului* (bazate pe o cunoaștere profundă a limbii și a temei discutate și pe dorința vorbitorului ca ideile sale să fie cât mai bine înțelese, cât mai accesibile) – și sensul negativ al *sărăcirii vocabularului* (reflectând insuficienta cunoaștere a limbii și a temei și producând confuzii în mintea ascultătorilor).

Punctajul (între **0** și **1 punct**) se acordă în funcție de calitatea explicației (formulare clară, corect redactată).

IV. Textul corectat: *Domnule comentator, nu v-a impresionat partida și faceți comparații ridicole. Nu trebuie să fii specialist ca să vorbești de sportivii noștri. Părerea duminică e neinteresantă, e a unuia care copiază de la alții. Nu ai decât [sau: ai doar, ai numai] un merit ca invitat: că ne distrezi la maximum.*

Pentru fiecare greșeală corectată se acordă 0,20 puncte; se scad 0,20 puncte pentru fiecare greșeală produsă involuntar în încercarea de corectare. **(0,20 x 10 greșeli = 2 puncte)**

V. Eseul argumentativ se va puncta ținând cont de următoarele:

- calitatea argumentelor (convingătoare, bine alese) **(1 punct)**
- organizarea lor (clară, gradată, cu punerea în evidență a concluziei) **(1 punct)**
- originalitate (idei personale; marcarea clară a punctului de vedere propriu) **(0,50 puncte)**
- redactare clară, coerentă, fără greșeli de ortografie, gramatică etc.; încadrare în dimensiunea alocată **(1 punct)**
- alegerea unui titlu care să corespundă perfect ideilor și structurii textului. **(0,50 puncte)**

(1 + 1 + 0,50 + 1 + 0,50 = 4 puncte)